

Eleki Krónika 2001. június

Javuló közrend és közbiztonság

Elek Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2001. június 11-én képviselő-testületi ülést tartott, melynek napirendjén beszámolót hallgatott meg a közrend és közbiztonság helyzetéről, a mezőőrök munkájáról, tájékoztatást kapott Gyula Város Polgárvédelmi Irodájának tevékenységéről valamint egyéb aktuális kérdéseket tárgyalt. A Kiss Tibor rendőr őrnagy, eleki őrsparancsnok által előterjesztett és a Gyulai Rendőrkapitányság által jóvá hagyott előterjesztéssel kapcsolatban a képviselők több kérdést intéztek, illetve észrevételt tettek a rendőrség jelenlévő képviselőihez. Érdeklődésük kiterjedt arra is, miben tudná segíteni az önkormányzat illetve a lakosság a rendőrség munkáját, milyen mértékben van feltöltve az őrön a létszámkeret, hogyan érhetők el leggyorsabban az eleki rendőrök munkaidőn kívül és véleményt nyilvánítottak a képviselők a rendőrség helyszíni bírság politikájával kapcsolatosan is. Összességében a statisztikai számadatokat figyelembe véve kedvező kép alakult ki az eleki rendőrök munkájáról, de hiányolták, hogy a közhangulatot rontó egyes bűncselekmények felderítettségéről kevés információ jut el a lakossághoz. A képviselők felvetésére válaszként elhangzott, hogy a lakosság leginkább abban tud segíteni a rendőrségnek, ha saját tulajdonára jobban vigyáz, odafigyel másokra is és bűncselekmény gyanúja esetén jelzéssel él a rendőrség felé. Munkaidőn kívül a 107-es telefonszámot kell hívni, és a központi ügyelet intézkedik arról, hogy a lehető leggyorsabban a helyszínre érkezhessenek a rendőrök. Sokat segítene az is, ha sikerülne Eleken egy polgárőr egyesületet létrehozni, így gyakorlatilag a rendőri jelenlét a településen megduplázódhatna. Tájékoztatást kaptak a képviselők arról is, hogy a rendőrkapitányság (Gyula) hetente ad sajtótájékoztatót, de az újságírók saját maguk választják ki az általuk érdekesnek talált eseményeket. Összességében a képviselő- testület megállapította, hogy az eleki rendőrök munkájában további javulás tapasztalható az előző beszámolóhoz képest, és további eredményes munkát kívántak valamennyi dolgozójuknak. A katasztrófavédelmi tevékenységről Varga Balázs alezredes tájékoztatta a képviselőket. Szóbeli kiegészítésében megemlítette, hogy nem csak a gyakorlatok során, hanem már "éles" helyzetben is bizonyítás nyert, hogy jó az együttműködés a gyulai iroda és az illetékességi területéhez tartozó települések között. Megemlítette, hogy a polgári védelmi egyesület létrehozásában szívesen nyújt segítséget. A mezőőrök munkájával kapcsolatban a képviselő- testület a munka végzéséhez szükséges feltételek biztosítását helyezte előtérbe. Az ülésen résztvevő mezőőrök elmondták, hogy megfelelő felszereltségük és ruházatuk biztosított, egyedüli problémájuk a megfelelő közlekedési eszköz hiánya, mivel a földutak állapota miatt a jelenleg meglévő motorkerékpárok hamar tönkremennek. Hiányoznak még munkájukhoz a tulajdonos azonosítására szolgáló pontos térképek. A képviselő-testület megállapította, hogy előző ülésén már határozattal rendelkezett motorkerékpárok vásárlásáról a mezőőrök részére, a térképek beszerzésére a polgármesteri hivatal intézkedéseket tesz és így semmi akadálya nem lehet a még jobb és hatékonyabb munkavégzésnek. A képviselők kérték a polgármestert, hogy a mezőőrök munkájának hatékonyságáról az

illetékes bizottság havonta kapjon tájékoztatást. A testületi ülésen szó esett még egyebek között a Hősök utcai emlékmű megvilágításáról is. Ismeretes, hogy a Hősök kertjében lévő Mladonyiczky Béla szobrászművész által tervezett emlékköveket összefirkálták, megrongálták. A képviselők véleménye szerint először meg kellene tisztítani az emlékművet, az eltulajdonított bronzfeliratok helyett márványtáblában megörökíteni az eredeti feliratot és ezek után lehetne gondolkodni az emlékmű megvilágításáról. Szóvá tették azt is, hogy 6-8 pad elhelyezésére is szükség volna a Hősök kertjében. A képviselő-testület arról is döntött, hogy a házi gyermekorvosi körzet működéséhez szükséges alapfelszereltség beszerzésére 1.350.000.- Ft + ÁFA összeget biztosít a költéségetesből. Zárt ülésen a képviselő-testület döntött az "Elekért" érdemérem adományozásáról, ez évenként két személy kapja meg a kitüntetést.

Avatás augusztus 18-án

Az Eleki Krónika már többször beszámolt arról, hogy Eleken országos jelentőségű emlékművet kívánnak felállítani. Ez ma már több mint szép terv, hisz ez év augusztus 18-án felavatásra kerül a mai Magyarország területén ez idáig egyetlen, a hazai németiség kiűzetését szimbolizáló emlékmű! (A vázlatrajzot a 2000. novemberi lapszámunkban már közöltük.) Bizonyára sok elekit érdekel, hogy milyen érdekes, ezekhez kapcsolódó információkkal tud szolgálni Klemm István alpolgármester úr. A közlése alapján így foglalhatjuk össze az általa elmondottakat: Augusztus 18-án (szombaton) a magyarországi németek kiűzetésének, ennek a szégyenletes politikai eseménynek fognak emlékművet állítani Eleken. Ez főképpen az NKÖM (Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma) hathatós támogatásával valósulhat meg, hisz például ez a minisztérium volt az, amelyik 5 millió forintot is adott erre a célra. Elek város ezt még 3 millióval egészítette ki. Németországból, így például a Heimatkomitee-től, illetve magánszemélyektől ez kiegészült még további 2 millió forinttal. Az eleki városi önkormányzat több száz levelet küldött pl. a hazai német kisebbségi önkormányzatoknak, amelyektől egy jelképes összeget (5 ezer forint) kért. (Így tőlük június közepéig kb. 700 ezer forint érkezett.) Az avatóbeszédet Várhegyi Attila államtitkár fogja mondani. Remélhetőleg az országos média is súlyának megfelelően számol majd be erről a történelmi eseményről. Ezen a napon tartja meg a város a Szent István-napi ünnepségét is, így valószínűleg sokan tisztelik meg jelenlétükkel ezt az egész napos megemlékezést, de az ünnepélyt is. Ezúton is kérjük az elekieket, hogy minél többen látogassanak el az augusztus 18-ai programokra. Abban is reménykedhetünk, hogy valószínűleg eleki személyek tudják majd elvégezni az emlékmű kivitelezési munkálatait is. Meg kell említenünk Schneider József és Poszt József nevét is, akik Németországban sokat tettek azért, hogy ez az emlékmű álljon Elek központjában. Végül e sorok írója nem hagyhatja ki megemlíteni azt a tényt, hogy az emlékmű azon a helyen kerül felállításra, ahol egykoron állt az eleki községháza illetve egy másik

emlékmű is, amely ma már szerencsére nem éktelenkedik ott. Ahogy a rómaiak is mondták: Sic transit gloria mundi. (Így múlik el a világ dicsősége...)

Rapajkó Tibor

Pályázati lehetőség elekieknek

Elek Város Képviselő-testülete Vállalkozói Bizottsága pályázatot hirdet vállalkozások programjainak támogatására. Pályázók köre: Eleki székhelyű vállalkozások és gazdasági szervezetek, akik eleki iparüzési adó-alanyok. Megpályázható programok:

- munkahelyek teremtése ill. megtartása,
- tárgyi eszközök beszerzése ill. létesítése,
- más pályázatokhoz önerő biztosítása,
- más pályázatok elkészíttetése,
- üzlet ill. telephely környezetének szebbé tétele.

Pályázatok beadásának határideje: 2001. július 20. Pályázati egységcsomagok a részletes felhívással átvehetők a Városháza Tájékoztató Irodájában, vagy a Titkárságon.

Évzáró bemutató a "Talentum"-ban

Első tanévét zárta az eleki Általános Iskolában működő "Talentum" Alapfokú Művészeti Iskola, melynek keretében 156 tanuló nyerhetett betekintést a különböző művészeti ágak alapjaiba: zene, ének, versmondás, néptánc. Az iskola tanulói az eltelt tanévben elsajátítottakból 2000. június 6-án, szerdán este 6 órától a "Reibel Mihály" Városi Művelődési Központban adtak ízelítőt a /túl/zsúfolásig megtelt intézményben. Az ott látottak alapján nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy helyes volt a képviselő-testület előző év nyarán hozott döntése, melyben állást foglalt a művészeti iskola létrehozásáról és igen mondott arra.

Az évzáró bemutatón Czifra Mihály úr, a művészeti iskola igazgatója mondott köszöntőt, s egyben kiemelte az iskola, a művészeti képzés jelentőségét. A bemutatón forgószínpad-szerűen követték egymást a tanulók produkciói, jószerével a művészetek csoda-varázs felvonulását láthattuk, követhettük. Bámulattal nézhettük meg azoknak a gyermekeknek az előadását, akikről egy-két évvel korábban alig hittük volna el, hogy mi mindenre képesek. "Csak" a feltételek - melyeket ez az iskola teremtett meg - kellett felszínre kerülésükhöz. A bemutatón látottak szinte mindegyike tetszett. Engedjék meg e sorok írójának, hogy ezekből "csemegézve" néhányat kiemeljen.

Közülük - Komoly fejlődésen ment keresztül a néptáncosok népes tábora, köszönhetően kiváló oktatóiknak: Gera Krisztinának és Gál Lászlónak. A korábban éppen aligcsak botladozó, lépegető apróságok /s persze a "nagyobbak"/ tökéletesen színpadképes produkcióra képesek.

- Nagyon tetszettek a kis vonósok, hegedűsök! /Némelyük alig nagyobb hangszerénél!/: Gál Klaudia, Kecskés Róbert, Hurguly Brigitta.

- A valamikori neves eleki rézfúvósokat pótolhatják talán Móga Márk, Pluhár Gábor és a

majdani

többiek.

- A fafúvósok /furulyások/ közül leginkább megkapóan játszottak: Ramasz Beáta, Tóth Brigitta, Gál Zsanett.

- A billentyűsök /pianínó, digitális zongora/ körében Drágos Demeter, Gál Karolina, Turóczy Tünde, Turóczy Judit szerzett igazi élményt.

- A versmondók között Brindás Orsolya, Cinanó Ilona, Ramasz Beáta, Tokaji Gyöngyvér aratott osztatlan sikert (a közönség körében).

- Az énekkar sikeréért - a gyermekeken kívül - Aradi Zsolt a "felelős", akinek több okból is gratulálunk!

- Több tanuló /pl. Turóczy Tünde és Judit, Ramasz Beáta, Gál Klaudia és Karolina, Tóth Brigitta stb./ a művészetek több ágában is érdekeltek és jeleskedtek. Rövid beszélgetésre kértük meg Lénárt Istvánnét, az iskola igazgatóját, hogy bepillantást nyerhessünk a tisztelt Olvasókkal együtt a művészeti iskolában folyó tevékenységről. Az igazgató a következőket mondta el:

- Iskolánk úgynevezett befogadó iskola, ami azt jelenti, hogy a helyet és a gyermekeket iskolánk adja. Az alapfokú művészeti iskola költségvetésileg önálló, igazgatója Czírok Mihály úr. A művészetek valamely területén érdeklődő tanulók aránya: zongorán 12, hegedűn 13, furulyán 9, rézfúvós hangszereken 4, néptánc /előképző/ 25, zenei /előképző/ 24, néptánc /haladó/ 69, így összesen 156 tanuló sajátíthat el alapokat a művészetek ezen területein. A látott bemutatót záróvizsga előzte meg, amely alkalmat adott arra is, hogy a közönség előtti bemutatóra a legjobbaknak ítélt produkciók kerülhessenek. A tanári kar 6 főt számlál összesen. Egy részük a gyulai Erkel Ferenc Gimnázium tanára, mások eleki pedagógusok. A tárgyi feltételeket részben az eleki általános iskola, másrészt az alapfokú művészeti iskola biztosítja, de az Eleki Németek Egyesülete ígéretét is bírjuk különböző hangszerek adományozására. Jelenleg rendelkezésükre áll 1 pianínó, 1 digitális zongora, 10 db hegedű, 3 db trombita, 1 db tuba, 1 db magnetofon. A kis tornatermet már közösen parkettáztattuk le, melyre a néptánc oktatásához volt feltétlenül szükség.

- Mik a terveik a jövőre nézve?

- Néptánc- és zenei előkézőket indítunk, irodalmi színpad, színjátszó tanszak létrehozásában is gondolkodunk. Kettő, 15 fős csoporttal a művészetek egyéb ágainak megismertetését kívánjuk szolgáltatni, például kerámia készítés, korongozás vagy egyéb.

- Megtudhatunk-e valamit az iskola nyári terveiről?

- Június 15-én, pénteken ballagnak el nyolcadikosaink, majd évről-évre következik. Július 7-15 között Laudenbachba /Németország/ 25 fő gyermek utazik 15 fő pedagógus kíséretével. Zamárdiban július 23-ától nyári táborozáson 25 tanuló vesz részt. Czírok Mihály, a művészeti iskola igazgatója szervezésében nyári tánc táborban 25 tanuló vehet részt. Eleken 30 gyermek - több szervezet összefogásával - hasonló néptánc tábor részese lesz.

- Megítélése szerint van-e jövője hosszú távon az alapfokú művészeti iskolának Eleken?

- Ezt az elmondottak bizonyára egyértelműen bizonyítják. Nagy úrtölt be, régi hiányt pótol ez a képzési forma városunkban.

- Ebben teljes mértékben egyetértünk. További jó munkát kívánunk, s mind a tanulóknak, mind az oktató pedagógusoknak jó egészséget, kitartás, sok sikert és vidám vakációt!

kívánunk!

T.R.K

Pedagógusnap új létesítmények átadásával

Június első napján délelőtt 10 órára gyülekeztek azok az intézményi dolgozók, egykori dolgozók, meghívott vendégek, akik az eleki Mezőgazdasági és Ipari Középiskola pedagógusnapján kívántak részt venni. Elsőként Lantos Mihályné üdvözölte a megjelenteket, majd Palotás Tímea, 10. osztályos tanuló szavalata hangzott el. Ezt követően Zámbó András, az intézmény igazgatója arra kérte a jelenlévőket, hogy egyperces néma felállással adózzanak Ádámné Eleméry Edit elhunyt nevelőtanár emlékének. Zámbó András iskolaigazgató a pedagógusnapjal kapcsolatban egyebek mellett elmondta, hogy a pedagógusok egyelőre nem érzékelik a társadalomban végbemenő pozitív gazdasági eredményeket. Az eleki kollektíva nem csak az oktatásra, hanem a nevelésre is megkülönböztetett figyelmet fordít. Ez azért is fontos, mert az ide kerülő fiatalok 14 éves kortól közel 20 éves korukig tartózkodnak az intézményben, itt készülnek fel az életpályájukra, az életre. Az iskola vezetése idejében meggyőződhetett arról, hogy a tanulók utáni fejkvótából képtelenség fejleszteni, vagy egyéb beruházásokat eszközölni. A járható út a pályázati lehetőségekben van, az intézmény ezirányú törekvései 23 millió forintot eredményeztek. Az alapvető cél pedig mindenképpen az, hogy talpon tudjon maradni. Az ezirányú törekvés megvalósulását a tanulók eredményes beiskolázása jelenti, A 2001/2002-es tanévben az eleki középfokú intézményben két kilencedik, egy technikus és egy levelező tagozatú gimnáziumot indítanak. A pedagógusnapján ünnepségben dicséretben részesült Singer Ferenc, Perei Gáborné, Klemm Veronika, Lantos Mihályné, dr. Papp Bertalanné. Az intézmény vezetése megkülönböztetett figyelmet szentel a pedagógusok továbbképzésére, e programot biztosította a tavaszi luxemburgi-németországi tanulmányút, és ezt fogja szolgálni a németországi tanulmányút is. Ezeket a tapasztalatokat a mindennapok során hasznosítják. Ősztől - három pályázat erőforrásának köszönhetően - új tankönyhában képezhetik a tanulókat, köztük a gyorsítkeztető-eladói szakon tanulókat. A közelmúltban új honlapot indítottak, egyelőre magyar-német nyelven, de tervbe vették az angol nyelven történő tájékoztatást is. A fotók Kozma János munkáját dicsérik. Klemm István a "Korszerű és hagyományokat is ápoló mezőgazdasági szakoktatásért" Alapítvány nevében Radványi emlékgyűrűt adományozott Kiss István tanárnak, Árkus Györgynek, a tangazdaság vezetőjének és Pittner Jánosnak, a gyulai Fa-Fém Bútor Rt. gazdasági igazgatójának. Az ünnepi pillanatokot követően a pedagógusnap résztvevői Radványi György emléktáblája köré gyülekeztek, az intézmény nevében Zámbó András és Kiss István, az alapítvány részéről pedig Singer Ferenc és Simon Mihály koszorúzott. A megemlékezés mozzanatait után a résztvevők rövid látogatást tettek a számítógép oktatására szolgáló teremben, ahol a közelmúltban indított internetes honlapot tekintették meg. Később az intézmény Gyulai úti tangazdaságában Zámbó András igazgató átadta rendeltetésének az új karámrendszert, lovaspályát, zsúri tornyot és nyúlházat. Az átadási ünnepség pillanatait az eleki Lányok, Asszonyok Egyesület "Pacsirták" táncsoportja, valamint a Talentum Alapfokú

Művészeti Iskola növendékei alkotta Elek Táncsoport fellépése tette színesebbé. Mindkét csoport művészeti vezetője Gera Krisztina és Gál László. A frissiben átadott lovaspályán hét megyei klub versenyzőinek részvételével (két kategória, 54 induló versenyző) díjugrató megmérettetést tartottak. Eredmények: C/0-ás kategória: 1. Krajnyák Attila (Békéscsaba), 2. Novák András (Békéscsaba), 3. Krajnyák Attila (Békéscsaba). C/1-es kategória: 1. Urkom Szilvia (Békéscsaba), 2. ifj. Néveri Imre (Békéscsaba), 3. Tiba Mihály (Gyula).

- b -

A huszadik

A XX. /jubileumi/ Békés megyei Nemzetiségi Klubtalálkozónak - mint mindig - Elek Városa adott otthont, ez alkalommal június 2-án, szombaton. 20 évvel ezelőtt aligha hittük volna, hogy megéri a rendezvény ezt az évfordulót! Szervezője, rendezője ezúttal is a "Reibel Mihály" Városi Művelődési Központ volt. A program reggel 8 órakor kezdődött a helyi Római Katolikus Templomban ökumenikus istentisztelettel, majd az érkező vendégek regisztrációja következett. Ebből kiderült, hogy mintegy 320 fő érkezett a megye különböző, nemzetiségi lakosokat is számláló településéről. 9 órától fél 10-ig a művelődési központ előtti téren kedvcsináló, hírverő táncalapozták meg a nap hangulatát a dalos kedvű, táncos lábú résztvevők. A nagyteremben került sor az ünnepség megnyitására. Rangos vendégei is voltak a találkozóknak: Báthory János úr, az Országos Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal elnöke, államtitkár, a Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány kuratóriumának elnöke, Fretyán István úr, a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatal főosztályvezetője, Kecskeméti János úr, térségi megyei tanácsnok, Elek Város polgármestere, Árgyelán György úr, a Békés Megyei Nemzetiségi, Etnikai Kisebbségi Bizottság elnöke, a művelődési központ igazgatója, Hevesi József úr, szakfőtanácsos, a bizottság titkára. Kecskeméti János köszöntötte a jubileumi rendezvény résztvevőit, a megjelent helyi városi és kisebbségi önkormányzatok vezetőit, tagjait, intézményvezetőket. Röviden méltatta az elmúlt 20 esztendő találkozóit. Megnyitóbeszédet Báthory János államtitkár mondott, melyben szólt a hazánkban élő nemzetiségi kisebbségek helyéről, szerepéről. A megnyitót követően a bemutatkozó 12 nemzetiségi csoport 14 produkcióját láthattuk. Az ebédet követően minden csoportnak emléklapot Báthory János államtitkár, ajándéktárgyat Árgyelán György, a Békés Megyei Közgyűlés Nemzeti és Etnikai Bizottságának elnöke nyújtott át. A nap egyik fénypontja a májusfa kitáncolása volt, majd táncház következett volna a program szerint. Sajnos azonban a távolabbi településekre haza igyekvő csoportoknak csak kisebbség hányada maradt itt, akik viszont szívesen kapcsolódtak be az eleki nyugdíjas dalosok nótázásába, akiknek köszönhetően nótás vidámsággal indulhatott a XX. Békés Megyei Nemzetiségi Klubtalálkozó és ugyanolyan módon is érhetett véget. A rendezvényt támogatták: A Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány, Békés Megyei Közgyűlés Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Bizottsága, Békés Megyei Művelődési Központ, Elek Város Önkormányzata.

T.R.K.

Helyben gondolkodva

Az 1998-as helyhatósági választásokat követően, amikor bizottságunk célkitűzéseit fogalmazzuk meg, a munkanélküliség részbeni felszámolását a legsürgősebb feladatok egyikének tekintettük. Ezen óhaj megvalósulását a bizottság számára elkülönített 500 ezer forint viszont nem serkentette - mondta Turóczy András, az eleki önkormányzat vállalkozói bizottságának elnöke. A városi önkormányzat idei költségvetéséből elkülönített 4 millió forint, amelyet a képviselő-testület pozitív hozzáállással támogatott, a fenti gondolatok gyakorlatba való átültetését tette lehetővé. A bizottság helyi vállalkozások programjainak támogatására pályázatot fogalmazott meg, melynek célja, hogy a városban működő vállalkozások, gazdasági szervezetek megtarthassák munkahelyeiket, illetve újabbak létesülhessenek. A tárgyi eszközök beszerzését, létesítését, valamint más pályázatokhoz - Széchenyi Terv, Békés Megyei Területfejlesztési Tanács, Munkaügyi Központ stb. - szükséges önerő biztosításánál - 2001. május 1 utáni beadványok - fejlesztés teljes, ÁFA nélküli összegének 50 százalékát, maximum 500 ezer forinttal támogatja a bizottság. A más pályázatok elkészítésénél - 2001. május 1. utáni beadványok - a támogatási összeg egységesen 40 ezer forint. Az üzlet vagy telephely környezetének szebbé tételénél a teljes ár, ÁFA nélküli összegének felét, maximum 100 ezer forintot igényelhet a kérelmező. E programnál szükségszerű a polgármesteri hivatal műszaki csoportjával történő előzetes egyeztetés. A pályázatok benyújtási határideje 2001. június 30., az ügyel kapcsolatban bővebb felvilágosítás a polgármesteri hivatal titkárságán, valamint Turóczy Andrásnál vagy Wittmann Lászlónál kapható.

B.N.

Első lépések a pályán

“Mi lesz, ha nagy lesz?” - kérdezték tőlünk egykoron és kérdezzük immár mi is az ismerős gyermekektől, azzal, hogy érdemleges választ nem vártak tőlünk és mi sem várunk komolyan. Akkor meg minek ez a tájékozódásra tett kísérletezés? Talán azért történik mindez, mert játékosan, humorral vegyítve lehet társalogni égetően komoly témákról. A témát nem is a kiválasztott szakma, hivatás körüli kérdések teszik komollyá, mint inkább az, hogy a leendő szakember el tud-e helyezkedni? Mert mit ér a jó választás, ha már a kezdetkor is csupán a munkanélküliséghez elegendő. Mindennek ellenére reménykedjünk, mert, mint a szólás is tartja: “A remény hal meg utoljára”, reménykedjünk abban, hogy a közelmúltban az általános iskolától búcsúzó nyolcadikosok, akik ősztől népesítik be a gimnáziumok, szakközépiskolák, szakmunkásképzők padjait, a szükségszerű tanulmányi évek után elhelyezkedhetnek a kiválasztott, elsajátított szakmával, hivatással. Ez a reménykedés egyébként nem holmi szópuffogatás, ha számításban vesszük a Közös Európához való csatlakozást. Persze addig még sok víz lefolyik a folyóinkon. Addig is kanyarodjunk vissza a mába. Az Eleki Krónika egyfajta összeállítást végzett, e célból kerestük fel Zsidó Ferencet, az általános

iskola igazgatóhelyettesét, és beszélgettünk el néhány nyolcadikkal. Zsidó Ferenc elsősorban arról szólt, hogy az oktatási intézmény mit tesz a témakörrel kapcsolatban. Egyebek mellett elmondta, hogy az iskola tantestülete az oktató, nevelő munka mellett a pályaaorientációs tevékenységet a legfontosabb feladatok egyikének tartja. Ez annak is tudható, mert szeretnék elősegíteni azt az alapvető célkitűzést, hogy a pályát választó tanuló a számára leghelyesebb utat válassza magának, és hogy azon a pályán sikeres is legyen. E cél érdekében a tanulók életkorának megfelelő átfogó, összegző képet igyekeznek adni a munka világról. Természetesen olyan feltételek és tevékenységek biztosításával, melyek elősegítik a tanulók kibontakozását, hogy elmélyedhessenek az érdeklődésüknek legmegfelelőbb területen. Az érintett tanulók osztályfőnöki órákon és iskolán kívüli foglalkozások keretében teremtenek módot arra, hogy ismereteket szerezzenek a legfontosabb pályák, foglalkozásokról és a hozzájuk vezető utakról, ezek feltérképezéséről. Egy nagyon fontos tényre figyelembe véve: a vágyak és a realitások összhangot képezzenek. Természetesen felhívják a pályaválasztók figyelmét arra is, hogy életük során lehet, hogy több alkalommal is pályamódosításra kényszerülnek, ezt tényként fogalmazhatják meg. Ezen túlmenően októberben a környék középiskoláinak képviselőit meghívják, hogy a pályaválasztási szülőértekezleten ismertethessék intézményük lehetőségeit. Ez a kezdeményezés elnyerte az érintettek elismerését. Az eleki általános iskola végzős - 48 fő - tanulói közül valamennyien továbbtanulnak, 60 százalékuk szakmunkásképzőben, 40 százalékuk pedig szakközépiskolában, illetve gimnáziumban. A végzős tanulók közül azokat szólaltattuk meg, akik szakmát, hivatást választottak, hiszen a gimnáziumba iratkozó társaikkal ellentétben ők elsősorban érintettek a pályaválasztást illetően. Arra voltunk kíváncsiak, hogy az életpálya kiválasztásánál mi játszott náluk szerepet, igényelték-e mások ezirányú támogatását, és mit gondolnak tanulmányaik befejezése után el tudnak-e helyezkedni?

Lakatos Nikoletta: - Lehet, hogy első hallásra nem egy nőies szakmát választottam: rendőrnek tanultok. Hogy miért rendőrnek? Röviden fogalmazva: izgalmasnak találtam. Minden valószínűség szerint ebbéli döntésemet meghatározta az, hogy szeretem a sportot. Mindent összegezve úgy gondolom, hogy a követelményeknek meg tudok felelni. Igaz, még korai erről beszélni, de elképzelhetőnek tartom, hogy a középiskolai tanulmányaimat követően a megfelelő főiskolán is megmérgettem magamat. A jelenlegi állapotokat figyelembe véve úgy gondolom, hogy a kiválasztott hivatással majd el tudok helyezkedni. Manapság már ez sem kevés.

Hoffmann István: A leendő szakmám kiválasztásánál a szüleim, de egészen pontosan a nővérem ajánlata döntőnek bizonyult. Ugyanis ő térképezte fel a szakács szakma lehetőségeit, szépségeit. Ezért iratkoztam az eleki Mezőgazdasági és Ipari Középiskolába. Azt nem mondom, hogy odahaza "belekóstoltam" a főzés tudományába, de azt igen, hogy az alapvető ételek elkészítéséhez nem igénylek segítséget. Hallottam már olyan szakácsról, aki nem "haspárti". Nem azért tanultok szakácsnak, mert ingyenkedem, bár szeretem a finom, ízletesen elkészített ételeket. Úgy ítélem meg, hogy egy jó szakács el tud helyezkedni. Idővel azt is el tudom képzelni, hogy a szakácsságomat esetleg autószerelőivel egészítem ki. A két szakma pedig biztos kenyérkereseti lehetőséget biztosít számomra.

Gémes Mónika: - Ősztől a békéscsabai Kereskedelmi és Vendéglátó-ipari Szakközépiskolába folytatom tanulmányaimat, kereskedelmi technikus szakon. Hat

kemény évnek nézek elébe, négy évet követően eladói képesítést szerzek, majd újabb két év után boltvezető leszek. A szakma kiválasztása tulajdonképpen nem okozott problémát, hiszen már gyermekkorom óta e pályában gondolkodom. Ha történetesen nem jött volna össze a dolog, akkor minden bizonnyal óvónőnek tanultam volna. Ma azt gondolom, hogy a kiválasztott szakmával el tudok helyezkedni, és azt is, hogy tisztességesen meg tudok belőle élni. Persze az idegennyelv-tanulásra is megkülönböztetett figyelmet fordítok, nem zárom le magam előtt az Európai Közösség kínálta lehetőségeket sem.

Strifler Zoltán: - Az igaz, hogy leendő szakmám kiválasztásánál a szüleim segítséggel szolgáltak, de mindent összegezve önállóan döntöttem: háztartási gépszerelőnek tanulok a békéscsabai Trefort Ágoston Villamos és Fémipari Szakközépiskolában. A szakma nem újkeletű számomra, már korábban betekintést nyertem a kulisszatitkokba. Ennek ellenére részt vettem az oktatási intézmény nyílt napján is. A háztartási gépek folyamatos fejlődése, a piaci kínálat látható "nyomot" hagyott a háztartási gépek sokban, a gépek nélkülözhetetlen kellékekké váltak. Ezek a szerkezetek kisebb-nagyobb mértékben meghibásodhatnak, és amennyiben a tulajdonos továbbra is használni szeretné, meg kell, hogy javíttassa. Tehát azt gondolom, hogy egy jó háztartási gépszerelőre igenis szükség van, és az sem okozhat különösebb gondot, hogy akár a szűkebb környezetemben helyezkedjem el.

Hack Éva: - Már gyermekkorom óta végtelenül érdekel a sütés-főzés tudománya. Így a szakma kiválasztása sem okozott különösebb gondot a számomra: cukrásznak tanulok a gyulai Göndöcs Benedek Szakközépiskolában. Az ismerőseimmel folytatott beszélgetéseim során arra a következtetésre jutottam, hogy jó szakmát választottam, amely biztos elhelyezkedési, megélhetési lehetőséget biztosít. A diploma elnyeréséig három évet kell tanulni, utána lehet, hogy tovább fogok tanulni. Amennyiben mégis elhelyezkednék, a munkahelyet illetően itt helyben gondolkodom.

Brandt János: Amikor a jövőmet fogalmaztam meg magamban és a leendő szakma kiválasztásával foglalkoztam, egy számomra fontos alapvető momentumra fektettem a legnagyobb hangsúlyt: a kenyérkereseti lehetőségem lehetőleg ne legyen unalmas. Szeretem a kihívásokat, ezért elsősorban a rendőrségre, határőrségre gondoltam, végül is vámkezelőnek tanulok a gyulai Munkácsy Mihály Szakközépiskolában. Döntésemet teljesen önállóan tettem, hoztam meg. Ma úgy ítélem meg, hogy választott hivatásommal el tudok helyezkedni.

B.N.

Iskola állott egykoron

1990 tavaszán adták át a mai városháza épületét. (Mint közismert a lebontott központi iskola helyére építették.) A munkálatok során előkerült néhány, valószínűleg 1892-ben, az utókor számára elhelyezett feljegyzés (mint ahogy manapság is szokásos). A rendelkezésre álló forrásokon (a többi valószínűleg elpusztult a több mint 100 éves föld alatti fogságban) nem szerepel dátum, csak nevek, de számunkra ezek is értékesek. A következő nevek szerepelnek a felsorolásban: főtisztelendő dr. Kramp János úr (1888-1913) esperesplébános, segédlelkész: tisztelendő Liffner Ádám, a községi (akkor)

előjáróság tagjai: Zöllner Jakab bíró, Magyar Vilmos jegyző, Bender János II. bíró, Schimpl Gottfried adószedő esküdt, Schneider János községi számadó esküdt, Mahler Alajos téglagyárkezelő esküdt, Braun Ádám, Hauck József tanácsi esküdtek, Strifler József Gyula gyámpénztárnok, Zapletál Hugó közgyám, dr. Krich Imre községi orvos. Kezelőszemélyzet: Rigler József, Kollosy Krisztián községi írnok, képesített jegyző. A községi képviselő-testület tagjai: főtisztelendő Kramp János, ifj. Wittmann János, Hammer Antal, Schlesinger Márton, Schlesinger Antal, Niedermayer József, Klemm György, Mahler György, Reisz Miklós, Reisz Ádám, Reisz Péter, Mahler Ferenc, Mahler Alajos, Erling Lénárt, Brandt György, Flender János, Singer Ádám, Strifler Mihály, Bloch L. Ádám, Strifler József, dr. Krich Imre, Eminent József, Schimpl János, Wittmann János Sepi, Ament György, Ament Antal, Singer Menyhért, Braun Ferenc, Schneider József, Hiener József, ? József. Eleken már a XVIII. század eleje óta volt iskola, 1892-ben már a sokadik bővítésnek örülhettek a diákok és a tanárok. Érdekes, hogy 1890-ben is annyian éltek lakóhelyünkön, mint napjainkban, 5661-en! Az úgynevezett Stöckl-Brandt-féle Elek történetében megtalálhatjuk a száz évvel ezelőtt tanítók neveit: Hirman József, Kehrer Károly, Schlachter András, Zsák Antal, Dosztal István, Tóth Rózsa, Juracsek M. Vajon a maiak közül ki hallott már róluk? (Legalább így pedagógusnap környékén írjuk le a nevüket!) Érdekes tanulmányozni az akkori képviselő-testület névanyagát is! 1892-ben, amikor az elekiek megújult iskolájukat ünnepelték, ezek a fontosabb események történtek hazánkban: pl. gróf Apponyi Albert vezetésével megalakult a Nemzeti Párt, életbe lépett a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény, Budapest felvette a székesfővárosi címet, megjelent a Pallas Nagy Lexikon I. kötete, megalakult a csepeli Weis-Manfréd gyártelep, nemzetiségi problémák voltak, az USA-ba 35.125 fő vándorolt ki Magyarországról. Ha a városháza környékén járunk, gondoljunk arra, nem is olyan régen itt még iskola állott, ahol több mint száz évig tanulhattak elekiek!

Rapajkó Tibor

Pecázni jó!

Amikor a horgászokról, pecásokról hallok, mindannyiszor jóindulatú irigység tölt el... Oka ennek semmi más, mint hogy szeretnék velük lenni... ott, a tóparton! Ám ez számomra nem adatik meg, mert a helyi "Munkás" Horgász Egyesületnek nem vagyok tagja - sajnálatomra még pártoló tagja sem /ha létezik ilyen/, és különben sincs horgászbotom, szákom, csalim és egyéb, a pecázáshoz szükséges eszközöm... Valaha - úgy 30-35 évvel ezelőtt - egyik bátyám jóvoltából a Hortobágy folyón tölthettem el egy pár éjszakát, napot. Nostalgiam a pecázás iránt ekkortól datálható. A halból készült étkeket is nagyon szeretem. Elkészítésük módját, fortélyait jórészt férjem anyai nagymamájától sajátítottam el, aki a Sebes Körös mentén élt valaha. Ma már a régi halételek receptjei között is szerepelhetne némelyük... Személyes emlékeim, élményeim a pecázásról nagyjából ezzel ki is merültek. A leírtak alapján talán természetesnek vélheti a tisztelt Olvasó, hogy az idén május

19-20-án az eleki "Munkás" Horgász Egyesület horgászversenyére "ráharaptam", s ebből az alkalomból kérdeztem meg Nedró György urat, a horgász egyesület első számú vezetőjét a rendezvényről, az egyesületi életről, aki a következőket mondta el:

K r ó n i k á n k n a k :
- A horgászversenyre május 19-én d.u. 5-től 6 óráig fogadtunk el nevezéseket, ez után vette kezdetét a rendezvény, melyre 115 fő nevezett be. Korosztályukat tekintve a fiataloktól /10-18 éves korúak/ a felnőttekig /felső korhatár nélkül/. Örömkre szolgált, hogy közöttük ú.n. "vidékieket" is számolhattunk, hiszen 11 fő jött el a környező /Gyula, Kevermes stb./ településekről. A verseny 20-án déli 12 órakor fejeződött be. Ez önmagában is 18-20 órás ébrenlétet feltételez, de inkább többet. Emiatt azonban senki sem "dobta be a törölközőt"! Külön dicséretet és elismerést érdemel a legfiatalabb versenyzőnk, Házse Gyurika, aki hőiesen kitartott mindvégig. A legidősebb versenyző kilétét nem sikerült megállapítani...

- Helyezések, díjazások?
- Az ifjú korosztályban első lett Lengyel Krisztián, aki egy horgászbotot nyert. Második helyezett Kovács Norbert, egy merítő szakot kapott elismerésül, míg a harmadik Csontos Bálint egy speciális halmérő mérleg boldog tulajdonosává vált. A felnőttek versenyében legjobbnak bizonyult Resetár Zoltán, kinek jutalma egy minőségi orsó lett. A másodikként jegyzett Szezsán György egy kiváló horgászbottal, míg a harmadik helyre "szorult" Krizsán István egy horgászszékkal lett gazdagabb teljesítménye alapján.

- Beszélgetésünk apropója a horgászverseny, szeretnénk azonban egyebeket is megtudni a "Munkás" Horgász Egyesületről. Mikor alakult? Milyen szándékkal? Ki lehet tagja és annak mik a feltételei? Mennyi a tagdíj?

- A "Munkás" Horgász Egyesület tudomásom szerint az 1970-es években alakult, de az erre vonatkozó dokumentumokat ezidáig még nem sikerült teljes alapossággal áttekintennem, hiszen nem túl régen töltöm be vezetői posztomat, s a dokumentumokhoz való hozzájutásom sem volt éppen zökkenőmentes. A "Munkás" elnevezésen valószínűleg változtatni fogunk, mert Elek mai lakosságára igazán nem jellemző - sajnos. A tagsági viszony létesítésének egyébként sincs a foglalkozásra nézve kritériuma. Tagja lehet bárki, aki az alapszabályban foglaltaknak megfelel, azt elfogadja. A területi engedéllyel rendelkezők jelenleg 14.060.- Ft-ot fizetnek évenként, míg az új tagok - a kötelező vizsgák és a tagság soraiba történő felvételük után - 34.060.- Ft-ot, mely magába foglalja a halasítási hozzájárulást is. Külföldiek is horgászhatnak tavainkon, akik napi 1.500.- Ft-ért ú.n. napi jegyet váltanak. Jelenleg már rendes külföldi tagunk is van. Helyi tagsággal nem rendelkező horgászok is igénybe vehetik területeinket, akik állami, fogási naplóval, igazolvánnyal rendelkeznek.

- Horgászversenyeket milyen időközönként rendeznek?
- A korábbi években évi kettő volt, idén 3 alkalommal versenyeztetünk. Ebből kétszer reggeltől estig, valamint éjszakai horgászás is lesz, köztük nagy ragadozó halfogó verseny is.

- Tudjuk, hogy a hal nem terem csak úgy... Hogy a jelenleg számlált 6 tóban sikerrel "vadásszon" egy jókedvű pecás, valamit tenni is kell.

- Ez így igaz. Egyesületünk tevékenysége igen sokrétű, amiben benne foglaltatik a haltelepítés, halgazdálkodás, környezetápolás és védelem, de ide sorol hatnám az egész-

ségvédelmet, a szábadidő kellemes eltöltésének lehetőségét is és egyebeket. 2000-ben kis halnevelő halastavat létesítettünk, melyekben amúr, ponty ivadékokat nevelünk elő. Ez a telepítés 40- q ivadékot jelentett. 2001-ben ezt 60- q-ra növeltük, melyek között a harcsa - a halak királya - is megtalálható. A telepített ivadékok egy része vízkarbantartó is egyben, hiszen eltakarítja a dögöket, az amúr a vízi növények között tart rendet,

egyensúlyt.
- Említette Nedró úr a környezetvédelmet is, napjaink egyik legfontosabb témáját. Az eddigi beszélgetésünkből kiviláglik a tavak, vizek védelme. A tágabb környezet védelmében mit tesznek?

- Az egyesület tagsága társadalmi munkában, önerővel, kétkezi munkával, esetenként gépi erő igénybe vételével tartja rendben a partokat, a tavakat övező területeket. Kaszálunk, gyomtalanítunk, fásítunk, de a fiatalok lelkesedésével és kétkezi munkájukkal hamarosan náddal fedett bungaló/-ka/t is láthatunk majd a tavak környékén.

- Nedró urat nem régen választotta a tagság az egyesület élére - említette. Milyen a tagsággal a kapcsolata?

- Egyértelműen jónak ítélem, s szeretném, hogy ez soha rosszabb ne legyen! Könnyen szót értek a fiatalokkal /tagságunknak mintegy 5 %-a/, de a többségi felnőtt /95 %/ korosztállyal is megtalálom a megfelelő hangnemet. Örömmel vagyunk együtt a csendes tópartokon, a jó, tiszta levegőn, az általunk ültetett fákon füttyögő madarakkal. Igazi egészségmegőrző, relaxációs, embert a testében-lelkében megújító program kinn lenni a t ó p a r t o n .

- Egyéb kapcsolatuk?

- Jónak ítélem meg a helyi önkormányzattal, néhány intézménnyel is a kapcsolatunkat. Kiemelném a művelődési központot, mely intézmény a tanfolyamainknak, egyéb rendezvényeinknek ad helyet.

- Az elmondottakon túli hasznosságról szólna pár szót?

- Hogyne, szívesen. Napi 2 db nemes halat foghatunk és 5 kg egyéb halat. Ennek heti variációja: 6 nemes hal - melyből 4 db békés hal -, 2 ragadozó.

- Valamiféle titokkal" minden horgász rendelkezik, amivel "tutira" megy ki a partra. Szabad-e ezekből a titkokból megtudni néhányat?

- Igen, de akkor minden horgászt meg kellene kérdezni... Többen a kukacukra, mások a szeszes-mézes kukoricára vagy a búzacsírára, esetleg egyebekre esküsznek. Többek a nemrégiben megnyílt állateledel bolt termékeit, kínálatát favorizálják. Próbálkozni kell, s valamelyik majd csak beválik...

- Nem tudom, hogy a pecások babonásak-e, szabad-e szerencsét kívánni...? Mindenesetre jó fogást, kellemes időtöltést, testi-lelki felüdülést kívánunk a partokon békésen és türelmes ücsörgőknek!

T.R.K.

Az 1940-es évek krónikája

"Krónikánkat" az 1940-es évek történéseivel folytatjuk. Forrásként főképpen most is az eleki Historia Domust (1945-ig), illetve az 1974-ben megjelent dr. Csipes Antal által

Az óvodai tanévzáró ünnepek után

A közelmúltban elballagtak a nagycsoportos ovisok az eleki óvodákban, s kis tarisznyáikkal szimbolikusan megtették az első lépéseket a nagybetűs Életbe, az iskolai megmérettetés felé indulva. Az óvodapedagógusok, gyermekek, szülők más és más érzelmekkel várják ilyenkor az eltelt nevelési év végét. A pedagógus többnyire fáradt, kimerült. A gyermek vágyik a megérdemelt "szabadság" után. A szülő akarva-akaratlan felméri, mennyit gyarapodott gyermeke tudása, az eltelt év milyen változásokat hozott gyermeke személyiségében, életében. Egy nagyobb szabású évzáró ünnepségen csak egy töredékét adja elő az adott ovis csoport annak, amit év közben tanult, megismert. Az óvodás korosztályú gyermekektől még nem lehet elvárni eget rengető produkciókat. Ennek következményeképpen nem lehet országos versenyeken nyert díjak megnyeréséről sem beszámolni.

Ez az a korosztály, amelyre ennek ellenére nagyon oda kell figyelni és fejleszteni kell a lehető legtöbb területen. Ezt lehet hallani mindenhol szakmai körökben is, de eközben elhalványodik az a fontos dolog, ami az óvodai nevelés lényege lenne, ez pedig a játék. Szintén a közelmúltban jelent meg az óvodai nevelés területén is a versenyszellem, a nagybetűs, ÜZLET, melynek következményeit, hatásait nagyon nehezen viselik a potenciálisan érintettek. Talán ezért van az, hogy manapság érzékeny téma az óvodai nevelés sokak számára, de sokan vannak, akik ezzel kapcsolatosan közömbösek. Ők azok, akik nem ott dolgoznak, akiknek már gyermekük régen kikerült az óvodából, vagy azok, akik már el is felejtették, hogy milyen sok örömet, élményt jelentett óvodásnak lenni egykoron. Az évzárói műsor során véleményeket lehet alkotni az óvodapedagógus munkájáról, a gyermekek tehetségéről és az adott óvodában folyó nevelésről általában. Mind az általános iskolában, mind a középiskolában, így az óvodában is egy saját maga által kidolgozott vagy adaptált program alapján végzi éves nevelő-oktató munkáját a pedagógus. Ez a legtöbb intézménynél még talán igen kezdetleges stádiumban van, hiszen az élet formálja, csiszolja "tökéletesre" ezeket a programokat, annak ellenére, hogy formálisan már konkrétan kijelölt ösvények mutatják az utat annak megvalósításánál. Van, ahol nagy sikerrel járt az új program bevezetése, van ahol nehézségekkel kellett szembenéznie a nevelőtestületnek. Ezek a programok lehetőséget adnak minden intézmény számára, hogy sajátos arculattal a helyi sajátosságokhoz igazodva minél igényesebb és színvonalasabb munkát végezzenek. Napjainkban, amikor a minőségfejlesztés nagy hatással van minden oktatással és neveléssel foglalkozó intézményre, nem mindegy, hogy valójában melyek a minőségfejlesztési illetve szakmai oktatási-nevelési programjának célkitűzései intézményi szinten. A minőségfejlesztés- programozás stratégiai célkitűzéseit fenntartói és szakmai szinten csak sejteni lehet (legalább is itt lenn, a Viharsarok eme részein). A minőségfejlesztés lényegét talán úgy lehet nagyon tömören összefoglalni, hogy változásokat hoz, amelyek lehetnek pozitívak és lehetnek negatívak is. Mindezek persze még néhány év lassú átalakulási folyamatának a következményei lesznek. Ez az átalakulás hozza magával azt a gondolatot, amelyet az ország más részein már megvalósítottak, például azt, hogy a vállalkozói, magánszférában lehetne-e jobb eredményeket elérni a gyermeknevelés

területén. A vélemények rendkívül eltérőek, az erről vallott nézetek megoszlanak. Nagyobb városokban már több próbálkozásról lehet hallani, olvasni. Addig amíg mást érint ez a téma a legtöbben közömbösek maradnak, azonban ha saját intézménye, munkahelye kerül sorra, akkor már másképpen állnak a témához az érintettek. Arról már kevésbé lehet hallani és olvasni, hogyan működik az adott intézmény több év távlatában kivetítve nevelési és költségvetési szinten. És arról, hogy hogyan élnek meg a gyermekek az oktatási szféra piaci versenybe való bekapcsolódását még ritkábban lehet hallani és olvasni. A változásra szükség van, hiszen az EU-ba való belépés feltételei az oktatási rendszer átalakítására is vonatkoznak. A COMENIUS 2000 Közoktatási minőségfejlesztési program ad tájékoztatást arról, hogy miként változik az intézmény élete, ha belekezd a minőségfejlesztésbe. Szakmai folyóiratokban sokat lehet(ne) olvasni ezekről a most kibontakozó, nagy változásokat hozó dolgokról. De erről olvasni, tájékozódni kellene, s bennük eligazodni. Ma ez még nehezen megy. Ebben az új, kialakulóban lévő rendszerben eléggé nehéz lesz akár az óvodapedagógus, akár a tanító, vagy a tanár feladata, de jól felkészülve minden leküzdhető, megoldható, hiszen ne feledjük, mindig vannak kicsinyek, akik elindulnak a nagybetűs Élet felé - vagy úgy, hogy ovisok lesznek, vagy úgy hogy már iskolások -, akiknek nem mindegy, hogy mit is kapnak egy pedagógustól, egy oktatási-nevelési intézménytől.

- Vné -

“Esőre áll a csipőd” Ünnepi Könyvhét rendezvénye a könyvtárban

Nos, ne ijedjen meg senki, ez egy cím, mégpedig Magyar Barna egyik verseskötetének a címe. Esőre állt az idő is, illetve egész nap zuhogott, amikor szorongva, sóhajtozva, aggódva vártuk június 14-én az este 6 óráig, amikor az író-olvasót szerveztük. Mondogattam: eljönnek szegények messziről ilyen időben és csak velünk (könyvtárosokkal) beszélgetnek majd. És csoda történt! Nagy örömünkre sorban érkeztek a meghívott vendégeink esernyővel, ázottan, fázottan, de eljöttek. Lassan feloldódtunk. 23-an kíváncsian vártuk az est programját. Köszöntés után Tóbiás Éva gimnáziumi tanuló szavalatával indult el az est. A Nagyszalontán - Arany János szülőfalujában - született, de évek óta Magyarországon élő költőt, újságíróként is ismerhetjük. Írásai a Békés Megyei Hírlap hasábjain jelennek meg. Hobbiból pedig verseket, humoros hangvétellű anekdotákat ír - kissé ironikus hangvétellel. A találkozó menetét, dinamizmusát Szabó Ida házigazda diktálta, aki felkészülten, képszerűen mutatta be nekünk vendégünket, a megjelent kötetét, felkérve közben arra őt, hogy olvassa fel egy-egy versét, írását. A mindvégig érdekesítő találkozó a költő kötetének dedikálásával zárult. Érdekessége volt még az estnek, hogy a házigazda Szabó Ida is költő és így ő is dedikálta “Hétköznapi advent” c. lírai hangvétellű kötetét. Örülök, hogy vannak még Eleken olyan érdeklődők, verset kedvelők, akik eljönnek ilyen találkozókra. Hálásan köszönöm mindenkinek, aki eljött (a zord idő ellenére is!) a könyvtárba, hogy így “megmentse” a nagy körültekintéssel szervezett rendezvényünket.

Éljen az OLVASÁS, éljenek a KÖNYVEK, még nagyon sokáig, ebben a világban, ahol a technika csodavívmányai próbálják őket teljesen elnyomni, kiszorítani!

Nádor Mária

Búcsú

Az eleki búcsút ez évben július 1-jén, vasárnap tartják meg a szokásos helyszíneken, melyre mindenkit szeretettel várnak. Ugyanezen a napon tartják Leimenben is a Németországban élő volt elekiek szokásos búcsújukat.

T.R.K.

A “kistesó” avagy SULI-BULI

Tudtuk, hogy létezik a “kistesó”, az Eleki Általános Iskola diáklapja, a SULI-BULI. Nekem most került a kezembe a 2001. tavaszi száma, így nem állhatom meg, hogy pár szóban ne üdvözlöm világra jöttét a “nagytesó” /az 5. éves Eleki Krónika/ nevében. Formátumát tekintve hasonlít a Krónikánkhoz, úgynevezett A/4-es méretű. Jól áttekinthető, jól olvasható, kellemesen kézben tartható. Számtalan fotóval illusztrálja az írott anyagot, ami által az olvasni még kevésbé tudó kisdíákoknak is élvezetes lehet a forgatása, különösképpen, ha saját magát is viszontláthatja a képeken. “Ínycsiklandozó“, kedvcsináló a nyolc oldalas beszámoló a szlovákiai rózsahégyi sítáborról. Bizonyára sokan kapnak kedvet a leírtak és a közölt fotók alapján a következő években a sítáborokon való részvételre. A “Farsangi emlékek” címet viselő, 6 oldalas képes beszámolóban is megtalálhatja magát szinte minden gyermek. A “Március 15-e képekben” is jól sikerült összeállítás éppúgy, mint a “Tánc, tánc, tánc” című, a táncvizsga bálát bemutató. Nagyon tetszenek a “HUGO” karikatúrák, némely figura ábrázolása szinte profi szintű. Jókat mosolyoghatunk a jópofa vicceken, tréfákon. Kár, hogy a lap impresszumából, esetleg címlapjáról sem derül ki, hogy hányadik évfolyam, hányadik szám a kezemben tartott, vagyis hogy a “kistesó” mikor is született p o n t o s a n . Megtudtuk azt, hogy a diáklapot a tanulók szerkesztik, esetenként némi tanári segítséggel - ingyen és bérmentve -, de néha egyéb forrást is ügyesen beépítenek. Egy lap ára: 30.- Ft /bár ez az újságon nincs feltüntetve/, a diákok bizonyára tudják. Pontosán 20 oldalas. Az iskola saját házatáján, saját berkeiben és saját technikájával állítja elő. Ízléses, igazi vidám, sajátos humorú diákújság! Sok szeretettel kívánunk sok sikert, és nagyra nőjj - SULI-BULI!

T.R.K.

Pünkösdi lovasverseny

A tavaly 10 alapító taggal megalakult Eleki Szabadidős Lovasklub tagsága időközben 25 főre növekedett, és csakúgy mint 2000-ben, az idén is megrendezte a "Pünkösdi 2001" elnevezésű lovasversenyt. Az idei seregszemplére érkező versenyzőket, nézőket megújított lovaspálya fogadta. A klub tagsága a tavalyi esztendő fásítási programmal zárta, amely programot Szabó Sándor, gyulai klubtag támogatta. Az idei évben jelentős önzetlen munkával egy új zsúritornyot létesítettek. A versenypálya legszemléletesebb pontja az oda telepített gémeskút lett, de említést érdemel még a bemelegítőpálya is. A klub hat fogathajtót (Barna Gergely, ifj. Barna Gergely, Barna János, Mátyás Péter, Erdei Csaba, Botás István) tart nyilván, az elképzelések szerint hamarosan díjugrató versenyzőkkel egészülnek ki.

Az idei versenyen külön kategóriában indultak a fuvarosok, az amatőr és a vizsgázott hajtók. Eredmények: Akadályverseny, vizsgázott kategória: 1. Czene Károly (Medgyesegyháza), 2. Fábián János (Mezőkovácsháza), 3. Pozsár Zoltán (Medgyesegyháza).

Vadászhajtás: 1. ifj. Kemecsi István (Sarkad), 2. Czene Károly (Medgyesegyháza), 3. Szabó Sándor (Sarkad).

Összesített kategória: 1. Czene Károly (Medgyesegyháza), 2. ifj. Kemecsi István (Sarkad), 3. Pozsár Zoltán (Medgyesegyháza).

Akadályverseny, amatőr kategória: 1. ifj. Barna Gergely (Elek), 2. Kiss Ferenc (Sarkad), 3. Szolnoki Ferenc (Sarkad).

Vadászhajtás: 1. Risch József (Csanádpalota), 2. Barna János (Elek), 3. Erdei Csaba (Elek).

Összesített kategória: 1. ifj. Barna Gergely (Elek), 2. Risch József (Csanádpalota), 3. Barna János (Elek).

Pónifogatok: 1. Deli Dániel (Csanádpalota), 2. Cselényi György (Elek).

Fuvarosok versenye: 1. Kovács József (Elek), 2. Gémes János (Elek), 3. Gera Szabolcs (Elek).

Az esős idő ellenére is szép számú közönség figyelte végig az eseményeket, az egyes versenyszámok mellett a különböző bemutatószámokat: Barna Gergely nóniusz négyesfogatóját, Deli Dániel pónibemutatóját, a füzesgyarmati lovastornászokat.

- b -

Asztalitenisz verseny

A 2000/2001-es tanév utolsó napján az általános iskola tanulóinak sportrendezvényén különböző sportágakban, ügyességi játékokban vetélkedtek. Hét tanuló - Brandt János, Hoffmann Olivér, Bartalos Zoltán, Kiss István, Gál Zsolt, Boris László, Pluhár László - asztaliteniszben mérte össze képességét. Az átlagos színvonalú összecsapások után a következő eredményeket jegyezhetjük: Brandt-Bartalos 2:0, Hoffmann-Kiss 2:0, Pluhár-Gál 2:0, Boris-Bartalos 2:0, Hoffmann-Gál 2:0, Kiss-Pluhár 0:2, Brandt-Hoffmann 2:0, Boris-Gál 2:0, Bartalos-Hoffmann 0:2, Pluhár-Boris 0:2, Brandt-Gál 2:0, Kiss-Bartalos 0:2, Boris-Kiss 2:0, Kiss-Gál 2:0, Pluhár-Brandt 0:2, Hoffmann-Boris 0:2, Brandt-Kiss 2:0, Hoffmann-Pluhár 2:0, Brandt-Boris 2:0, Bartalos-Pluhár 0:2, Bartalos-Gál 2:0.

A

helyezési

sorrend:

1.	Brandt	J.	6,	60,	21-0,	12
2.	Boris	L.	6,	51,	10-2,	10
3.	Hoffmann	O.	6,	42,	8-4,	8
4.	Pluhár	L.	6,	33,	6-6,	6
5.	Bartalos	Z.	6,	24,	4-8,	4
6.	Kiss	I.	6,	15,	2-10,	2
7.	Gál	Zs.	6,	6,	0-12,	0

Az asztalitenisz verseny valamennyi résztvevője édességcsomagot vehetett át a szervezőktől.

- b -

PARLAGFŰ !!!

Valamilyen allergiás túlérzékenység az emberek egyharmadában kimutatható. Ezeknek a megbetegedéseknek a legfőbb kiváltója a parlagfű. Hogyan ismerhetjük fel a parlagfüvet? 20-150 cm magas, dúsan elágazó terebélyes növény. A levelek színe sötétzöld. A porzós lecsüngő sárga virágok apró csészékre hasonlítanak. Jellegzetes élőhelye: Nemcsak szántóföldi, hanem városi gyomként is ismert. Megtalálható rendezetlen építési területen, elhanyagolt kertben, árokparton, parkok, utak szélén. Kérjük a lakosságot (ingatlan tulajdonost, kezelőt, használót), hogy az ingatlanának területén és annak körzetében a gyommentesítést végezze el.

Elek Város Önkormányzata